

ACC. N:R M. 14395: 1-5.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Wahlberg Larsson, Perstorp*
Härad: *N. Asbo* Berättare: *Alma Olofsson*
Socken: *Perstorp* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1957* Född år *1883* i *Y. Torup*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Om giftmordet i Höjås. s. 1-5.

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 14395:1.

GIFTMORDET I HÖRJA.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till sekreterare i Hörja sockens sparbank valdes 1891 folkskollära-
re och kommunalordförande F.O. Bergstrand. Han tillträdde tjänsten på
nyåret 1892. Den 31 mars 1900 tog Bergstrand sig av daga genom gift
och gav även sina nio barn gift, för att de inte skulle leva och stå
med skammen efter sin fader, som på grund av ekonomiska svårigheter
gjort tillgrepp i bankens kassa. Bergstrand var änklings. Några av bar-
nen blevo räddade till livet, men de flesta dog. Förskingringen upp-
gick till 7525:71 kr. vilket på den tiden var en avsevärd summa.
Någonortsbo diktade en visa om den sorgliga händelsen, denna visa kom
ut i s.k. skillingtryck, den har numera blivit nästan bortglömd. En
minnesgod Perstorpsbo har emellertid kunnat erinra sig den, varför
den blivit upptecknad med den text den hade då den sjöngs här i sek-
lets första år.

OM GIFTMORDET I HÖRJA.

1.

Om Ni nu min visa vill höra uppå
En bild utav livet berätta jag må
Fast klenetrogen mången nog uppå mig lyss
Och dock har det timat helt nyss.

2.

I Skåne det rika och bördiga land
Begränsat av Sundet och Östersjöstrand
Där levde en ansedd och gudfruktig man
Och Bergstrand så kallades han.

3.

Och troget han skötte sitt viktiga kall
Att lära och uppfostra ungdomen all
Hans avlidna make hon lämnat också
I arv nio telningar små.

4.

Och barnen dem älskar han mer än sitt liv
De voro hans tröst för hans saknade viv
Dem fostra han upp uti ära och tukt
Och gav dem av kunskapens frukt.

5.

Men lönen var liten och ^hbarskaran stor
Och nöden den kommer långt förr än man tror

Då viskade frestaren till honom snar :
Du har andras guld i förvar.

6.

Så börjar han låna av pengar han fått
Förtroendefullt, att förvara dem blott.
Han lånar och lånar och tänkte : jag sen
Betalar dem åter igen.

7.

Men kommer man blott på det sluttande plan
Så bär det jämt utför och endera dan
Så står den som förr var så ärlig och from
Och väntar som brottsling sin dom.

8.

Så blev även Bergstrands beklagliga lott
Snart kan han ej längre fördölja sitt brott.
Han bävade för redovisningens dag
Och ödets förkrossande slag.

9.

Men minst på sig själv likväl tänker han då
Främst tänker han på sina telningar små .
Skola de sändas ut, uti världen som flarn
Och kallas för brottslingens barn ?

10.

Nej, hellre må döden bli allas vår lott

3.

För mig bliver döden en välgärning blott
Och hellre så offrar jag själv de små lamm
Än de skola skåda min skam.

11.

Så skaffade han sig det dödande gift
Som skulle dem lägga i förtidig grift
Och kallade hem de oskyldiga små
Som skulle till himmelen gå.

12.

Så började han redovisningens dag
Med böner och psalmsång till himlens behag
Och barnen som sjöngo med stämma så klar
Ej ana sin dödssång det var.

13.

Och giftet han gav dem med darrande hand
Förtärd uti förväg av dödsfasans brand
Jag gav åt Er livet, så tänkte han då,
Nu ger jag Er döden också.

14.

Sen tömde han dödsdrycken som han bestämt.
Nu öppnades dödsrikets portar på glänt
När fader och barn - vilken fasansfull syn
I dödskampen skådar mot skyn !

4.
7.

15.

Så ändades den redovisningens dag
På jorden han dömdes ej av någon lag.
Han så för den himmelske domaren står
Att avlägga räkenskap får.

16.

Törhända den Eviges allvisa råd
Så säger till honom uti all sin nåd :
Du älskade barnen och gav dem åt Mig
Och därför förlåter Jag dig.

5.